

John Ericsson
1803-89

MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda årg. 17 nr 1 jan. 2006

En grym verklighet

Nu börjar åtminstone amerikanska ledande politiker se den grymma verkligheten i vitögat. De börjar agera mot att vicepresident Dick Cheney och hans marionettpresident Bush försöker införa presidentdiktatur i USA. Vicepresidenten talade i sin intervju före jul om presidentens "obegränsade makt". Bush förklarade att han som president hade rätt att beordra avlyssning av amerikanska medborgare, och inte behövde följa lagen. Han nedvärderade kongressen ännu mer, när han satte sin namnteckning under lagen om absolut förbud mot tortyr. Han fällde då den officiella kommentaren att det var hans "odelade verkställande makt" att bestämma huruvida han skulle följa lagen eller ej.

Striden kom upp igen i senatsförhören av Samuel Alito, Bushs kandidat till ny ledamot av Högsta domstolen. Under Lyndon LaRouches inflytande har senatorerna öppet, om än fortfarande alltför försiktigt, börjat dissikera Bushs uttalande om "odelad verkställande makt". Som framgår av de följande sidorna kommer detta fascistiska begrepp från en förening kallad Federalist Society, grundad på en ideologi som kommer från Carl Schmitt, juristen som utformade Hitlerdiktaturen.

Med Alito kan det bli fem av nio domare i Högsta domstolen som är diktaturförespråkare från Federalist Society.

Striden i Washington och LaRoucherörelsens mobilisering slår an djupa strängar i den amerikanska befolkningen. Folk börjar nu sluta upp på möten för att få slut på krig och försvara konstitutionen. Denna levande amerikanska intellektuella tradition är avgörande. Det är en sådan debatt på gator och torg som kan förmå vacklande politiker att ta itu med den grymma verkligheten, att de personligen måste stoppa ett fascistiskt kuppförsök som kan skapa en Hitlerorienterad majoritet i Högsta domstolen och presidentdiktatur.

Den pådrivande kraften i Vita husets gränslösa makthunger är krisen i det globala finanssystemet och en allt snabbare kollaps av USA:s fysiska ekonomi. Finansmän, som Bushregeringens gulfader George Shultz och Lazardbankens Felix Rohatyn, både använder krisen och drivs av krisen till att ta allt starkare kontroll över den politiska makten för att tvinga igenom ytterligare mördande ekonomisk åtstramning – samma utveckling som skedde i 1930-talets Europa. Att den nya fascistiska offensiven kan rullas tillbaka i USA, är avgörande för att resten av världen också skall kunna bryta sig ur krigspolitiken och depressionen.

De låsningar vi har i Sverige, i hela Europa och i många andra delar av världen, som hindrar oss från att ta itu med rekordarbetslöshet, nedskärningar av sociala skyddsnät och globalisering av jobben, beror på just denna fascistiska maktoffensiv. I Sverige behöver vi alla, precis som i andra länder, ta fram modet att tala om denna grymma verklighet. Senatorerna i USA ligger med sin konstitutionella debatt, trots dess begränsningar, långt före alla kollegor i Europa.

Ingen europeisk parlamentariker har ännu pekat ut de fascistiska grupper i USA och Europa som driver fram det amerikanska kuppförsöket. En del anti-amerikaner använder fascism som ett skällsord mot USA. Sådana ylanden är inte bara impotenta, utan tjänar att svärta ned och isolera den amerikanska intellektuella tradition som har sina rötter i den amerikanska revolutionen.

Anti-amerikanism är ett fattigdomsbevis, ett bevis på bristande intellektuell skärpa att förstå grunderna till den amerikanska konstitutionen. Det är samtidigt bevis på att man inte förstått de europeiska idéer som låg till grund för den amerikanska frigörelsen, även om de aldrig fullt ut genomdrevs här i Europa.

Sällan har någon, som LaRouche, tagit en så bred ansats kulturellt, politiskt, ekonomiskt, historiskt, filosofiskt och naturvetenskapligt för att väcka detta idéarv till liv igen. Nu finns hans bok *Jordens kommande 50 år* på svenska. Den är ett ovärderligt verktyg för att lyfta debatten i Sverige detta valår, så att även svenska politiker kan utveckla den intellektuella skärpa, det klarspråk och det mod som krävs för att börja ta itu med den grymma verkligheten, att deras uppgift som valda politiker är att personligen ge sig in i striden för att avvärja den fascistiska anstormningen.

Cheney, Carl Schmitt & läran om den "odelade verkställande makten"

Andra veckan i januari började i Washington med att LaRoucherörelsen delade ut 25 000 exemplar av en pamflett som avslöjar den hårt ansatta Bush/Cheney-administrationens desperata, författningsvidriga försök att införa en presidentdiktatur. Pamfletten fördömer den teori om en "odelad verkställande makt" som förespråkas av vicepresidenten Dick Cheney, Cheneys stabschef David Addington, justitieministern Alberto Gonzales, den till Högsta domstolen påtänkte Samuel Alito och hela det s.k. Federalist Society (se nedan).

"Odelad verkställande makt", *unitary executive power*, är en extrem tolkning av maktodelningsläran som ligger till grund för det amerikanska statsskicket. Enligt denna extrema tolkning ska *all* verkställande makt vara samlad hos presidenten, som alltså ska vara höjd över både den dömande och den lagstiftande makten. Det är en teori som bygger på den av Carl Schmitt definierade "trian", bestående av Führerprincipen, undantagstillståndet och behovet av "fiender". I sina skrifter på 1920- och 1930-talet hävdade Schmitt att i en kris är statschefen/ledaren *inte* bunden av några naturliga, internationella eller nationella lagar, utan ledaren *är* lagen och "skapar" lagen.

Redan i januari 2001, i samband med John Ashcrofts tillträde som USA:s justitieminister, varnade Lyndon LaRouche för att Bush/Cheney-administrationen siktade på att styra USA med undantagslagar, och att den letade efter en "riksdagshusbrand" för att få möjlighet att göra det, vilket man sedan fick den 11 september 2001.

LaRouches varning var första nyheten i *Ny Solidaritet* den 25 jan. 2001.

Den 20 december 2005 levererade Cheney, vid en presskonferens ombord på Air Force One, ett ohöjlt försvar för att ge USA:s president oinskränkta maktbefogenheter, i strid med den i författningen föreskrivna maktindelningen. Cheney gick så långt som att fördöma War Powers Act, som säger att endast kongressen får förklara krig, som "författningsvidrig". Cheney sa att han kom till makten fast beslutat att upphäva de kontrollmekanismer som kongressen beslutade om och som presidenterna Gerald Ford och Jimmy Carter signerade efter Watergateskandalen och avslöjandena att regeringen hade bedrivit olagligt spionage mot amerikanska medborgare.

Bush trotsar kongressen

Förbudet mot "grym, omänsklig och förnedrande" behandling av fångar, som röstades igenom i kongressen efter en långvarig strid, i vilken vicepresidenten Cheney hade avslöjat sig som en "tortyrkramare", bemöttes av Cheney med en uppmaning till USA:s underrättelsetjänster att inte rätta sig efter förbudet.

President Bush var lika nonchalant när han satte sin namnteckning under lagen som innehöll tortyrförbudet, det s.k. McCain-tillägget, vid en ceremoni den 30 december. Bush sa att "den verkställande makten kommer att tolka" McCain-tillägget "på ett sätt som är förenligt med presidentens författningensliga befogenhet att leda den odelade verkställande makten i egenskap av överbefälhavare och förenligt med för-

fattningens inskränkningar av den dömande makten, vilken skall bistå i att uppnå kongressens och presidentens gemensamma målsättning, som är att skydda det amerikanska folket mot nya terroristangrepp."

Att Bush därmed säger att han kommer att *strunta* i kongressens, och lagens, intention är något som han kan ställas inför riks rätt för, förklarade LaRouche, även om presidenten själv inte förstår vad han gör.

LaRouche anmärkte vidare att Bushs uttalande var i klass med justitieminister Gonzales' uttalande den 2 januari, när han sa att han skulle ta reda på vem som hade läckt till medierna att NSA hade ägnat sig åt olaglig avlyssning, i stället för att sätta fast dem som hade brutit mot lagen. LaRouche sa att de borde komma ihåg att en annan justitieminister, Nixons John Mitchell, fick sitta i fängelse för exakt samma brott som Gonzales verkar vara på väg att begå.

Bush-regeringens försvar för den olagliga avlyssningen, och vägran att lämna ut dokument i ärendet till kongressen, föranledde mycket beska kommentarer till och med från den av Dow Jones ägda tidskriften *Barron's*, som skrev på ledarplats den 26 december: "Att presidenten sätter sig över kongressen är en inbjudan till tyranni." Det borde kunna bli föremål för ett riks rättsförfarande, menade man.

Revolutionära stämningar i USA

Den olagliga avlyssningen, som president Bush godkände efter den 11 september 2001, har fått ledande kongressledamöter att börja vidta förberedelser för ett riks rättsförfarande. En av de drivande är demokraten John Conyers, som kräver prickning av både Cheney och Bush, samt en utredning av Bush-regeringens vanstyre.

Conyers har också gjort två ytterligare utspel. Det ena är en rapport, "Konstitutionen i kris", som på mer än 200 sidor dokumenterar Bush-regeringens lögn, manipulationer, tortyr, mörkläggning m.m. i samband med Irakkriget. Det andra är att han har kallat till en serie townhall-möten runt om i landet under januari månad, där medborgarna ges möjlighet att diskutera Irakkriget.

Till det första townhall-mötet, som hölls i Arlington, Virginia, den 5 januari, kom över 1 000 personer, fast salen bara rymde 400. LaRouches ungdomsrörelse var där och delade ut pamfletter, och ledde rop på "Riks rätt mot Cheney först!" De närvarande kongressmännen ville inte tala om riks rätt, men åhörarna nöjde sig inte med det, utan pekade på att riks rätt är ett centralt instrument i författningen.

LaRouches kommentar till den stora tillströmningen var att detta visar att "det amerikanska folket, som aldrig har tolererat fascism som de flesta europeiska nationer gjorde, nosar sig till nazism i den här administrationen. Folk säger till kongressmännen: 'Vi vill inte leva under fascism. Vi vill ha riks rätt.' De tänker inte kapitulera för fascismen som européerna gjorde på 1930-talet."

Bush jämförd med Hitler

"Bush gör en fräck imitation av Hitler när han hävdar att rikets försvar ger honom rätt att strunta i lagen", skrev Paul Craig Roberts i en kolumn den 2 januari på Antiwar.com. Roberts var biträdande finansminister i Ronald Reagans regering.

Roberts menade att Bush-administrationen genom sina lögn, brott och olagligheter har visat sig vara "en kriminell organisation med en polisstatsmentalitet och polisstatsmetoder".

Varför valde Bush, när han hade kunnat få avlyssningen godkänd i den hemliga FISA-domstolen, att gå den olagliga vägen? En förklaring, skriver Roberts, är att "de neokonservativa använder Bush-administrationen för att koncentrera makt

hos den verkställande grenen”. Men det är också möjligt att motiven inte var legitima, och att det var därför som domstolen måste hållas utanför: ”Kan det vara så att Bush-administrationen använde spionapparaten för att påverka utgången av presidentvalet?” Detta behöver utredas grundligt av kongressen, men genom att låta justitiedepartementet leda utredningen har Bush sagt till kongressen att den inte får lägga sig i utredningar som rör nationens säkerhet.

Vad kommer domstolarna att göra? frågade Roberts. ”När Hitler trotsade det tyska rättsväsendet föll det ihop och accepterade att Hitler var lagen. Hitlers krav byggde inte på något annat än hans krav, precis som kravet på utom-rättsliga befogenheter för Bush inte bygger på något annat än skrivelser författade av hans politiskt tillsatta tjänstemän.” Roberts pekade ut Federalist Society som motorn som ”aldrig missar att stödja beslut som koncentrerar makten till den verkställande grenen”, och kallade den en organisation ”som är fientligt inställd till maktindelningen, som är grunden för vårt statskick.”

Roberts slutade: ”Attackerna den 11 september 2001 spelade de neokonservativa i händerna på exakt samma sätt som riksdagshusbranden 1933 spelade Hitler i händerna. Rädsla, hysteri och undantagstillstånd är beprövade verktyg för att gripa den politiska makten. Nu när de federala domstolarna börjar sätta upp lite motstånd mot Bushs maktanspråk, kommer då en ny terroristattack att ge Bush-administrationen möjlighet att fullborda sin kupp?”

Vad är Federalist Society?

Den oinskränkta presidentmakt som Dick Cheney nu talar öppet om, har förespråkats i en rad obskyra, i vissa fall fortfarande hemliga juridiska skrivelser som avfattats de senaste fem åren av en kabal av jurister runt Cheney, varav de flesta fått sin ideologiska skolning i en organisation med det missvisande namnet Federalist Society (FS).

Denna organisation, som grundades 1982 av jurister vid University of Chicago och Yale University, har verkat för ett avskaffande av all lagstiftning till skydd för det gemensamma bästa, och samtidigt förespråkade de mest drakoniska polisstatsåtgärder, i form av bl.a. de s.k. Patriot-lagarna och försvar för tortyr mot fångar.

Organisationens metod har varit att infiltrera de juridiska fakulteterna vid de stora amerikanska universiteten med klart anti-amerikanska, fascistiska dogmer, och sätta in en noga utvald och indoktrinerad grupp av karriärsugna konservativa jurister på nyckelpositioner i administrationen och olika myndigheter, för att bokstavligen tala kasta den amerikanska författningen över ända. Nu är det FS-medlemmar och deras meningsfränder som styr juridiken i Vita huset och justitiedepartementet, och innehar ett stort och växande antal federala domarämbeten, bland annat i Högsta domstolen.

Redan George H.W. Bush utsåg FS grundare Lee Liberman Otis att ansvara för granskningen av sökande till Vita huset, och hon hävdade senare att ingen enda jurist anställdes i Vita huset som inte var medlem i FS.

FS var den drivande kraften bakom det som Hillary Clinton pekade ut som en ”vittomfattande högerpolitisk konspiration” bakom riksrikttskampanjen mot president Bill Clinton. Kenneth Starr, som ledde Whitewaterutredningen, var FS-medlem, och han utsåg en annan FS-medlem, Brett Kavanaugh, till sin medhjälpare. Senator Orrin Hatch, som ledde senatens justitieuetskott vid tiden för riksrikttskampanjen mot Clinton, hade en ledande position i FS. Theodore Olson, fram till helt nyligen biträdande justitieminister, som ledde ”Sätt dit Clinton-salongen” som samlade mediefolk, jurister och stiftelsechefer och drev propagandakampanjen mot Clinton, är ordförande för FS-avdelningen i Washington D.C.

I den nuvarande Bush-administrationen kryllar det av FS-

medlemmar, bl.a. de nuvarande och f.d. ministrarna John Ashcroft, Spencer Abraham, Gail Norton och Michael Chertoff; bland de höga, politiskt tillsatta tjänstemännen är Larry Thompson, John Bolton, C. Boyden Gray, Timothy Flanigan och Theodore Olson medlemmar i FS. Bland Högsta domstolens ledamöter är Antonin Scalia, Clarence Thomas och den nye HD-ordföranden John Roberts medlemmar eller beskyddare av FS. Samuel Alito, som Bush vill ha in som ny ledamot i HD, är också medlem i FS.

Läs mer om hotet om fascism i Washington, i pamfletten ”Cheney’s ’Schmittlerian’ Drive for Dictatorship”, nr 4 i serien *Children of Satan*, på www.larouchepac.com

---

Synarkism & Felix Rohatyn

Det ekonomiska program som demokraternas gruppledare i representanthuset, Nancy Pelosi, presenterade i ett tal den 2 december, visade att ledande demokrater i kongressen har tagit starkt intryck av Lyndon LaRouches idéer om en ekonomisk återhämtning med hjälp av långsiktiga, statliga lågräntekrediter för stora infrastruktur- och industrisatsningar.

Åter igen är det bankiren Felix Rohatyn, till namnet demokrat, som försöker kasta grus i denna begynnande ekonomisk-politiska omsvängning i det demokratiska partiet. I *Washington Post* den 13 december presenterade Rohatyn en motplan, under namnet ”It’s time to rebuild America: A Plan for spending more - and wisely - on our decaying infrastructure.” Rohatyn föreslog obligationer utgivna av ett *privatägt* finansorgan för *privat* finansierade infrastrukturprojekt. LaRouche kallade Rohatyns artikel för ”sofism” från en talesman för den ”europeiska synarkismen”. Vad är då den ”europeiska synarkismen”, som Rohatyn i dag exemplifierar?

För att besvara den frågan behövs en historisk tillbakablick: Även om begreppet synarki myntades av Joseph Alexandre Saint-Yves d’Alveydre (1842-1909), har fenomenet sitt ursprung i 1770-talets Frankrike. Hemliga politiska ”frimurarorganisationer”, understödda från London där Jeremy Bentham ledde Foreign Office, användes för att se till att den framgångsrika amerikanska revolutionen inte fick efterföljare i Europa, och speciellt inte i Frankrike. Därmed blev också den franska revolutionen en blodig tragedi. En nyckelspelare i den tidiga synarkismen var en adelsman från Savoien, Joseph de Maistre, som ”skräddarsydde” diktatorsrollen för Napoleon Bonaparte, som en modell för alla framtida fascistledare.

1922, samtidigt med Mussolinis marsch mot Rom, grundade den franska synarkismen sin mest kända organisation, Mouvement pour un empire synarchiste, samt Sekreta utskottet för revolutionär aktion, som var dess militära gren. I februari-mars 1945 beskrev utredaren Robert Husson i *La France Intérieure* denna organisation som ”den franska fascismens stora hemliga sällskap. Det var denna institution som sakta men säkert, men mycket målmedvetet, hade rekryterat de män som skulle ta makten efter den förväntade revolutionen, den revolution som skulle slå sönder alla republikanska institutioner.”

Den amerikanska ambassadören Anthony J. Drexel Biddle jr skrev till president Roosevelt från London den 7 januari 1942 om ”Banque Worms-gruppen”, som styrde den fascistiska Vichyregeringen i Paris. ”Denna grupp borde inte betraktas som fransk, lika lite som dess motsvarighet i Tyskland borde betraktas som tysk, eftersom bådas intressen är så intimt sammanflätade att de ej kan skiljas åt; det enda de tänker på är att främja sina industriella och finansiella intressen.”

Banque Worms grundades som ett finanspolitiskt verktyg för de nära integrerade bankerna Lazard Brothers i London, Lazard Freres i Paris och Lazard Freres i New York. André

Meyer, Felix Rohatyns beskyddare, var delägare och senare (1938-40) andre chef på Lazard Freres i Paris. Meyer var nära knuten till de synarkistkonspirationer som förde fascismen till makten i Italien (1922), Portugal (1932), Tyskland (1933), Spanien (1939) och andra länder. I själva Frankrike försökte men misslyckades synarkin med att störta den tredje republiken i tre kupp försök: 1928, 1934 och 1937. Synarkismen var den viktigaste förklaringen till "gåtan" att Frankrike 1940 kunde besegras av tyska Wehrmacht på bara sex veckor.

Lazard Freres-bankiren André Meyer flydde till New York 1940, och tog sig senare an en annan judisk flyktning, Felix Rohatyn från Wien, som skulle få efterträda honom i stället för hans egen son Philippe.

Nytt världskrig från Mellanöstern?

Mellanöstern är just nu en högexplosiv krutdurk, där mer än en galning leker med elden. Från virrhjärnan i Vita huset i Washington till den bombastiska presidenten i Iran som leker med tanken på kärnvapenkrig, till galenpannor i Israel som Bibi Netanyahu, som vill ärva Sharon innan han dött och sätta i gång krig med både Iran och Syrien, till de från London och Paris styrda kupp försöken mot den syriske presidenten, är hela Mellanöstern nu nära att brisera.

Grundproblemet är, som Lyndon LaRouche har framhållit, att den nuvarande administrationen i Washington *vill* ha krig i hela detta område. Cheney/Bush-gänget har fått perfekta sparringpartners i den iranske presidenten och fanatiker i Israel, som är ivriga att sätta i gång vad de – lika förda bakom ljustet som Europas ledare före första världskriget – inbillar sig ska bli begränsade krig. Precis som Bush tror Ahmedinejad att Gud talar direkt till honom, och att han är utvald för ett messianiskt uppdrag av islamisk karaktär. Kan han provocera fram ett angrepp på Iran, kommer det iranska folket att sluta upp bakom honom, tror han. Samtidigt är britterna inne och petar överallt, och hetsar alla mot alla, som Iago.

Det bästa man kan göra i detta läge, menar LaRouche, är att presentera hållbara lösningar för parterna i området, medan politiska krafter i USA kämpar för att sätta tvångströja på Bush och Cheney. Det ryska förslaget att anrika iranskt uran i Ryssland skulle t.ex. kunna fungera som en tillfällig lösning på krisen kring Iran. Egyptens och Saudiarabiens försök att förmå den syriske presidenten att samarbeta med FN-utredningen av mordet på Hariri, och rensa ut korrupta element från sin regering, är också en vettig ansats att kyla ned situationen kring Syrien. De israeliska fanatikerna måste tyglas och mer moderata krafter stärkas i Israel. Detta är också en uppgift för länderna i Europa.

Då kan värdefull tid vinnas, tills striden i Washington mot Cheney och Bush hinner avgöras inom en nära framtid.

Gräshopporna anfaller

Under 2005 har den sammanlagda internationella likviditeten i fonder för företagsuppköp växt till motsvarande 1 600 hundratusen miljarder kr. Med banklån därtill, på normalt två tredjedelar, ger det en köpkraft på cirka 5 000 miljarder kr att köpa upp företag för. Inom normalt tre till sju år ska de köpta företagen sedan kunna säljas med vinst. Placerare som blivit besvikna på IT-aktier och fastigheter, satsar alltmer i denna nya bubbla. Priserna drivs upp och inte ens de största företagen går

säkra när hela svärmar av "riskkapitalfonder" samfällt sätter tänderna i ett offer. Det enorma trycket på årlig värdeökning, minst 25 procent, gör att de utköpta företagen varje gång de säljs vidare skärs ned och styckas upp alltmer brutalt, för att visa upp de vinster som höjer aktiekurserna. Det är dessa företagsslaktare som tyska SPD:s förra partiledare Franz Müntefering kallade "gräshoppor", som äter allt i sin väg.

Riskkapitalbolagen har redan brist på företag att köpa. Det säger sig självt att det blir svårt på lång sikt att upprätthålla avkastning på 1 000-tals miljarder om företag plundras och flyttas utomlands i den takt som sker i dag.

Trycket på statliga privatiseringar är enormt i hela världen. I Sverige går de tre största riskkapitalbolagen, Wallenbergarnas EQT, Nordic Capital (vars ledning kommer från Handelsbanken) och Industri Kapital, in i det nya året med ungefär 130 miljarder kr, inkl. banklån att handla företag för. Är detta bakgrunden till att den gamla klockarkärleken mellan Wallenberg och socialdemokratin verkat slockna, och att medierna drar fram en till synes ändlös serie skandaler mot (s) och dess stödpartier? *Svenska Dagbladet* uppgav den 29 december att den borgerliga Alliansen planerar att sälja statliga företag för 150 miljarder: Telia Sonera, OMX, Nordea, Vin & Sprit, SBAB och Vasakronan. Socialdemokraterna planerar att sälja för 45 miljarder. Helt klart är att 150 är det tal som ligger närmare 130.

Näringsminister Thomas Östros har blåst till strid för att behålla statsföretagen. Anledningen verkar mest vara deras jättvinster till staten, som i praktiken är en slags extra skatt, i stil med de parasitära gröna avgifterna. Östros skulle lättare kunna försvara de statliga företagen och affärsdrivande verken om han använde dem i en aktiv näringspolitik för att sänka kostnaden för folket och näringslivet, t.ex. genom att låta Vattenfall bygga nya kärnkraftverk så att elpriserna drastiskt sänktes.

Om Östros lyckas försvara några statsföretag, återstår ändå problemet med gräshopporna, så länge de med dagens finanssystem kan låna obegränsat från sina moderbanker och t.o.m. från statliga pensionsfonder. I väntan på ett nytt kreditssystem som låter staten styra krediterna till mer uppbygglig utlåning, måste förstörelseprocessen hejdas genom att bankerna åläggs att stå neutrala och hjälpa sina företagskunder med krediter för att rädda dem från att bli gräshoppoföda. Samtidigt måste all insiderinformation, även från revisorer, hindras från att användas vid fientliga uppköp, liksom överlåtelse av fordringar på hotade företag.

I Tyskland diskuteras nu krav på att finansinspektionen måste få utförliga rapporter över riskkapitalbolagens verksamhet och också rätt att säkerställa bevis genom razzior. Samtidigt ska bolagsstyrelserna tillåtas att vidta snabbare åtgärder mot fientliga utköp. Aktieägare ska också kunna frysa ett övertagande i 18 månader om det upplevs som fientligt, något som kan ge den tid som behövs för att rädda många företag fram till dess denna nya bubbla spricker och flodvågen av uppköpslikviditet sjunkit ihop.

Lyndon LaRouches bok

Jordens kommande 50 år

finns nu på svenska. Beställ den från redaktionen.
190 sidor. 200 kr plus porto 33 kr.

*****

Nyhetsbrevet utkommer en gång per månad. Redaktion: Tore Fredin.
Schillerinstitutet, Box 11918, 161 11 Bromma. Tel. 08-98 30 10. e-post larouche@nysol.se www.nysol.se
Pren. helår 2 000 kr. Postgiro 58 00 49-5. Eftertryck endast tillåtet med källhänvisning.